

Bijlage I Werkgelegenheidsafspraken

De corona crisis heeft grote impact op de vervoersvolumes in de zorgvervoer- en taxisector. De omvang en duur van de crisis zijn ongewis en zorgt voor onzekerheid bij werkgevers en werknemers. Partijen in het zorg- en taxivervoer voelen zich verantwoordelijk om gezamenlijk inspanningen te verrichten om de werknemers in de sector werkzekerheid en inkomenszekerheid te bieden. Partijen maken daarom de volgende afspraken, mede gelet op de verwachting dat het grootste deel van de werknemers na de corona crisis weer hard nodig zal zijn om het werk te kunnen verrichten:

Partijen bieden gezamenlijk alle huidige werknemers in het zorg- en taxivervoer werkzekerheid en inkomenszekerheid door middel van passende maatregelen welke gefinancierd worden door overheidsbijdrage en cofinanciering door het Sociaal Fonds Mobiliteit (SFM).

In het pakket rondom werkzekerheid en inkomenszekerheid bieden partijen onder andere de volgende faciliteiten aan werkgevers en werknemers:

1. Een sectorale deeltijd-ww waarbij middels afspraken tussen vakbonden en werkgever op tijdelijke basis onder voorwaarden tijdelijk minder gewerkt wordt en er loonsuppletie plaats vindt. Financiële elementen die bij kunnen dragen aan de financiële haalbaarheid zijn inzet van de NOW gelden die door een bedrijf worden ontvangen. Doordat de voorwaarden waaronder en de percentages op basis waarvan de NOW subsidie aan werkgevers uitbetaald worden in de komende maanden wijzigen willen partijen middels het inzetten van de NOW gelden werknemers allen gedeeltelijk aan het werk houden. Middels afspraken met de overheid aangaande de inzet van de sectorale NOW en andere vormen van overheidssteun willen partijen zoveel mogelijk werknemers al dan niet gedeeltelijk aan het werk houden. Controle op de voorwaarden en de aanvraag vinden plaats bij SFM.
2. Van Werk naar Werk trajecten voor werknemers waarvoor blijvend geen werk is in de sector (vastgesteld na afspiegeling bij de huidige werkgever). Door middel van opleiden, ontwikkelen en bemiddelen wordt zo de kans op een nieuwe baan vergroot. Trajecten dienen toegespitst te worden op de behoeften, wensen en capaciteiten van werknemers. Duur van de trajecten is minimaal 2 maanden en maximaal 6 maanden en de baan waar naar bemiddeld wordt is minimaal gelijkwaardig met betrekking tot de huidige arbeidsvoorwaarden en contractvorm van de werknemer.
3. Het registreren van vraag en aanbod met betrekking tot werknemers bij een tijdelijk op te richten mobiliteitscentrum binnen de branche. Taak van het mobiliteitscentrum is het instellen van een vacature bank waar werkgevers hun vacatures kunnen registreren en het instellen van een werkzoekendenplatform. De matchmaking vindt plaats door het mobiliteitscentrum.

Partijen willen daarnaast binnen het mobiliteitscentrum de mogelijkheid creëren om tijdelijk (gedeeltelijk) detacheren tussen partijen binnen of buiten de sector tot stand te brengen waardoor werknemers contracturen kunnen behouden door voor meerdere werkgevers gelijktijdig te werken of tijdelijk voor een bepaalde periode gedetacheerd worden binnen of buiten de sector. Het mobiliteitscentrum heeft hierbij uitsluitend en alleen een adviserende en ondersteunende rol.

4. Daarnaast zullen partijen gedurende de looptijd van deze Cao gezamenlijk een arbeidsmarktagenda voor de toekomst vorm geven waarbij de uitgangspunten zijn: het terugdringen van flex, het bieden van inkomenszekerheid voor werknemers binnen de

sector, een leefbaar inkomen, passende arbeidsvoorwaarden en afspraken rondom het blijvend ontwikkelen van werknemers middels op de functie gerichte scholing. De arbeidsmarkt in de sector moet er na de crisis blijvend anders uit gaan zien om een aantrekkelijke sector te kunnen zijn in de toekomst, een sector die kwaliteit, zekerheid en professionaliteit uitstraalt.

Partijen zien als voorwaarden om tot bovenstaande afspraken te kunnen komen dat:

1. Er een onafhankelijk onderzoek naar behoeften van werkgevers en werknemers en ontwikkelingen binnen de sector aangaande personeelsbehoefte in 2021 gedaan wordt. Uit dit onderzoek moet helder worden bij welke bedrijven, voor hoeveel werknemers en voor welke duur oplossingen in het behoud van werkgelegenheid moeten worden gerealiseerd. Ook moet dit onderzoek een inschatting opleveren van de kosten waarvoor financiering gevraagd wordt aan de overheid en SFM.
2. Cofinanciering door de overheid aangaande de te nemen maatregelen.